

DETEKTIV SEDLINA - 12.

Čtvrtek, 30 duben 2020

Grolík zbývá prohlédnout fotografie, kterou mu Mojžíš Kořánek předal ve velkém obálce. Zatím se spokojeně bankovku a Kořánek mu podíval. Grolík zadržel obličej do černého kufříku a má se k odchodu. „Dobře utrousil a otočil se ke Kořánkově zdi.“ A tefan Ruhál si prohlédl fotografie „a mražil se. Tak ta dívka spíše než zeta“ ale i s tchánem jeho dcery.

Ne, to už zašlo hodně daleko. Na jednu stranu je téměř oba pákná v rukou „na stranu druhou představuje hrozbu. Především ta holčina. Zadal se na ni. Myslel, že by mu mohla být ušite. Zcela evidentně spíše s kde kam. Ale je rovněž jasné, že má polární na jeho zeta. Těba by ji mohl proti němu chytit. Především t.

Nakonec fotografie odložil. Nějak tohle bude muset být. Teď jde jenom o to, jak představen.

Alfred Chlopina byl propuštěn. Kromě fotografií, z nichž by se někomu mohlo udělat špatně, na něho nemáli nic.

Trušanovi ho chtěla nechat sledovat „ale neprošlo to.

„Žákálem jsem vám, že nemáme nic v ruce, ulevil si před Sedlínem.

„Žákálem jsem předvedena, že je to náš pachatel, vypájlila na něho Trušanovi odmítnutí.

„Žákálem kde máme jakkoli pojítko s Krnáčkovou?“

„Žákálem Jestli dojde k další vraždě, už mi pak uvědomte, zvolila Trušanovi taktiku kalibr.

„Žákálem Ne, tak tohle neberu, ohradil se Sedlín. „Žákálem To je citová vydání. A krajně neprofesionálně. Vrah samozřejmě má udeřit kdykoli. Ale já se ptám jinak „co máme na Chlopinu? A odpovím vám naprosto jednoduše „vůbec, ale fakt vůbec nic.“

„Žákálem Odpověď profilu, fotil si druhou obličej „a je jasné, že ji pronásledoval, začala vypořádat Trušanovi.

„Žákálem Tak je divnej, no, to dnes kde kdo. Ale kde je teda vražedník zbraň? Kde jsou ustavené vlasy Buřtánské? Kde jsou jakkoli stopy s obličejmi ho spojující? Tohle je pro mě podstatné.“

„Žákálem Sledován bývá. „

„Žákálem Ale na základě toho, probíhá, neutrálem se ji Sedlín. „Žákálem Máže někomu říkat? To máme být u zadku každému říkají? Navíc jste slyšela „nejsou lidi. Museli bychom mít něco přednášet „a těch pár fotek je prostě málo.“

Veronika Trušanovi dala najevo svou nelibost, ale už nic neřekla. Vůdčí, že Sedlín hned předal, že by měl shromáždit všechny indicii, než ho zatknou. To ona to usměchala „ale bylo já“

proti mysli, že by já- to má- kdo omlítit o hlavu ať a uá v- bec by to nemá- b- t Sedlina, která- se sám seknul ať a to v pá- pad- s Filipem Klec- rkem.

Anton- n Sedlina má- podobn- ch h- dek po krk.
Pro- má- po- d obhajovat pá- ed n- k- m sv- j postup? Má- minim- ln- , takov- zku- jenosti jako tahle d- ra. Mo- n- v- t- , tak- toho uá pamatuje v- c. A vy- e- il ji- nejeden zamotan- pá- pad. Pro- má- tedy po- d n- komu n- co dokazovat?

Nejv- ce ho ale tr- pilo pomy- len- ať ať vrah op- t ude- it má- v- vlastn- kdykoli. Doslova ka- d- m okam- ikem. A je-li pachatelem Chlopina, budou to pá- -buzn- m dal- - ob- ti vysv- tlovat skute- n- , velice t- ko.

Chlopina

si vzal doma fotoapar- t a vydal se k lesu. V- iml si, jak se po n- m lid- ot- e- ať ať n- kte- - si - ptali ať v- te, to je on, co ho zadr- ela policie. Nepov- dejte ať a jak to, že ho pustili?

Chlopinovi to bylo jedno. Ka- lal na n- . Má- vztek, že mu zabavili ty fotky. Na to nemá- li pr- vo. Má- l Denisu pouze pro sebe. Takhle ji ztratil.

Rozhl- el se. Má- l pocit, že zaslechl cosi divn- ho. e by tu n- kdo byl? P- ipravil si fotoapar- t a opatrn- mapoval, co se kolem n- ho d- je. P- ipraven kdykoli zm- j- knout svou- .

Monika

Bare- ov- j si - la zab- hat do nedalek- ho les- ka. N- kdy chodila po r- nu, jindy a- k ve- eru. To byl i dne- n- pá- pad. Z- le- elo, jak má- la slu- by v nemocnici ať a tak- jak já- vych- jzely jej- sexu- ln- choutky. Richard byl nyn- pry- se svou rodinkou. Zvracela by.

Zast- vala n- zor, že je t- eba tr- novat pravideln- ať a to nejenom b- h.

S Vil- mem

Bro- anem to sice nebylo nic moc ať ale u- lo to ať a do toho má- la i n- jak- m ten mlad- - lovek. - dn- z t- chto kontakt- v- jak nesm- l ohrozit jej- c- l ať a t- m byl bez debat Richard.

Bylo vcelku teplo ať má- la jenom tri- ko ať a pod n- m pr- hlednou podprsenu, tak- že jej- - adra se r- sovala velice z- eteln- . Tri- ko bylo kr- tk- ať ať odhalenou tak má- la nejenom - jst zad, ale i pozad- .

B- ela lesn- stezkou ať ke- e napu- en- ať ať stromy se zelenaly.

Najednou div nevyk- ikla. Za zat- k- kou uvid- la

leÅ¾cÅ- postavu.

Zastavila se. Nejprve ji napadlo, Åe se otoã-
â€“ pak pÅ™emohla strach â€“ a zlehka se k leÅ¾cÅ- osobã pÅ™iblíãila.

â€žJe vãím nãco?â€œ, zvolala. Nic.

Postava na zemi se nehãbala.

PÅ™ijãla
tãsnã k nã- a opatrnã se nad nã- sklonila.

V tu
chvã-li se mãilem rozesmãila. Byla to figurã-na navleã-enã do starãch kalhot a
kabãtu, na hlavã pak mãla vraã-enou asi stoletou Åepici.

Blbej fãr, pomyslela si Monika. To vãjak mãl
bãt zãjroveã jeden z jejã-ch poslednã-ch postãehã na tomto svãtã.

Nãkdo
se k nã- pÅ™ikradl. Otoãila se a spatãila postavu v kapuci.

Neã
staãila cokoli Åãci, postava v kapuci vytãhla z kapsy velkã nãã a
pÅ™istoupila k Monice, Åe jã- dãchala do tvããe.

Monika se nezmohla vãbec na nic â€“ na obranu,
ãk, dokonce ani na kãmik.

Jenom nevããcnã zã-rala, jak jã- ostã- nãkam
vnikã doprostã bãicha.

Teã
teprve zastãnala a pokusila se brãnit. To jã- ale postava v kapuci sevãela
jednou rukou hrdlo â€“ a druhou bodla do podbããku.

Monika
ochabla. Nebyla schopna Åtoã-nã-kovi vzdorovat.

Z Åst
jã- vytryskla krev â€“ to kdyã dalã- rãina smããovala nãkam do plic.

Uã
ani rãiny nepoã-tala. Svezla se na zem â€“ a ani nevã-mala, jak se jã- nãã zaryl do
srdce.

Postava
v kapuci se chvã-li opãjjela svãm dã-lem.

Rozhlãdla
se. Ne â€“ tudy nikdo nechodã-. Teã- nenã- houbaãskã sezãna â€“ a pejskaãmi to majã- sem
pomãrnã daleko.

To vãjak neznamenã, Åe nenã- Åas sebou hodit. Na
obnaã-enã bãicho mrtvã bude nutnã poloãit vlasy Buã-nskã â€“ a Moniãiny vlasy

uÅ¡mknout.

To
by tedy bylo. DobÅ™e.

Pak je tady ta figurÅ™na. NenÅ™ nejÅ™ - â€œ ale
k rokli blÅ™zko silnice, kde ji pÅ™ekryje vÅ™tlemi, se pronese.

RozloÅ™-
ji a spolu s obleÅ™enÅ™m nastrkÅ™ do dvou pÅ™ipravenÅ™ch pytlÅ™. ProstÅ™ Å™klid
odpadkÅ™ v lese, uÅ™klÅ™ne se pro sebe vrah.

Naposledy
se zadÅ™vÅ™i na svou obÅ™ - â€œ na jejÅ™ - vytÅ™eÅ™tÅ™nÅ™ oÅ™i. Ty aÅ™ zatlaÅ™ - nÅ™kdo jinÅ™
pomyslÅ™ si. JeÅ™tÅ™ jednou zkontroluje, Å™e na mÅ™stÅ™ Å™inu nezÅ™staly stopy, kterÅ™
by mohly vraha pomoci identifikovat.

Nic
takovÅ™ho.

SvÅ™tlo
teÅ™ bude jeÅ™tÅ™ pomÅ™rnÅ™ dlouho. Je ovÅ™em otÅ™zka, kdy mrtvou nÅ™kdo najde. Jestli
jeÅ™tÅ™ dnes â€œ nebo aÅ™ zÅ™tra.

Vrah
by tipoval aÅ™ nÅ™sledujÅ™cÅ™ den. Ale co â€œ to mu mÅ™Å™e bÅ™t jedno.

HlavnÅ™-
je, Å™e ho nikdo nevidÅ™l â€œ a jakmile se zbavÅ™ - bÅ™emene â€œ mÅ™Å™e si oddychnout.

Les
nedal nijak najevo, Å™eho byl prÅ™ivÅ™ svÅ™dkem.

PtaÅ™-
zpÅ™v a kvetoucÅ™ - keÅ™e pÅ™edstavovaly kulisu zdÅ™nlivÅ™ho Å™tÅ™ - a klidu.

Kulisy
vÅ™jak Å™asto klamou.

Pecka

se vrátil jako novomanžel hned k dalším - vraždám. Svěťm zpřesobem mu vyhovovalo, že je nucen se soustředit na něco úplně jiného než svou budoucnost a odstány jejich světlich ztáťk.

Sedlina

již má v ruce pitevně- protokol. "Tentokrát opřes desky ran" a hlubokých. Je to téměř identické s vraždou Krnčkov. Pro to ale bylo u Buřnských jiná "máň" ran, ne tak zuřivě?

"Někdo pachatele vyřil? nadhodil Pecka.

"Možná si lžmu hlavu úplně zbytečně. Jen máim říd, když mi věje logicky zapadá " a tohle má maličko mate."

"Zase tam nechal vlasy Buřnských?"

Sedlina povzdych. "Jo. A třeba opřes vlasy uřmikl."

"Prostě poříd stejnej magor."

"Magor to svěťm zpřesobem jistě bude, Oliver " ale jsi si poříd jeho motivem jistě nejsem. Ani jednu tu holku neznášilnil. Jen je ubodal. Dobře " možná mu to stá. Ale jsi nř jak nevřm."

"Zase střdala chlapy?"

Sedlina přikřvi. "To vějechny třmi spojuje. Tahle mála dokonce pomř se synem řim znřimě advokřtky."

"Ferencovř?"

"Třfa do řernřho", usřil se smutně Sedlina.

"Fřha", neodpustil si Oliver Pecka pohřzdnutř.

"Ale třmhle smřrem nřs asi vyřetřovat nenechajř-, co? Nenř- tu souvislost!"

"Přřvř, že je " a tys ji pomohl svěťmi věřslechy najřt, Oliver", poznamenal Sedlina ař otcovsky laskavř.

"Richard

Ferenc má kdysi něco s Krnčkovou " a teř spal pravidelnř s Monikou Bareřovou. Tohle uř nřim nemřřou zarazit vyřetřovat. Na toho Ference se zamřřme a zkusřme najřt nřjakou linku takř na Buřnskou. Pokud ji najdeme " nebude to pro nřho dobře vypadat. Je tedy pravda, že byl v dobř vrařdy Bareřovř na dovolenř " ale mohl si třeba nřkoho najmout " nebo mohl mřt spolupachatele."

"Trřanovř bude řřdit", prorocky prohlřsil Pecka.

"To mřře."

Sedlina se rozvaloval ve svěřm křesle a upřjel horkř

„Aj“ nec-til se toti¾ ve sv© kÁ-¾i. VÁjude Á™Ádilo spoustu virÁz, o angÁ-ny Á•lovÁk zakopÁjval vÁ-c neÁ¾ o psy“ a zmÁna teplot bÁhem dne, kdy rÁino byla jeÁitÁ poÁ™ÁdnÁ; kosa, a odpoledne teplota vystoupala nÁkam k patnÁcti stupÁÁm, vykonala rovnÁ¾ sv©. Bolest v krku a kaÁjel Sedlinovi na nÁjladÁ nepÁ™idal. A Á¾e ta byla uÁ¾ tak mizernÁj.

Sedlina si Á™Á-kal, jak by asi mohl vypadat text psan½ na AprÁ-la. Tento den je sice jiÁ¾ minulostÁ-, ale stejnÁ. PÁ™emÁ-tÁj, Á¾e by napsal asi nÁco v tomto duchu: „ŽÁ½ijeme v mÁ-ru a v sociÁlnÁ-m blahobytu. LidÁ se cÁ-tÁ- ÁjÁstni a majÁ- velkÁ© plÁjny. NezbrojÁ-me, ale ka¾dÁ½ Á•lovÁk mÁj co jÁ-st a kde bydlet. ZdravotnÁ- pÁ©Áe je kvalitnÁ- a dostupnÁj ve vÁjech regionech. RodiÁe pÁ™edÁjvájÁ- svÁ½m dÁtem vÁ½chovou dÁleÁ¾itÁ© hodnoty, kterÁ© nÁslednÁ rozvÁ-jÁ- naÁje ÁjkolstvÁ-, opraÁtÁ© od ideologickÁ½ch pohledÁ- a kladoucÁ- dÁraz na historii jako jedno z dÁleÁ¾itÁ½ch pojÁ-tek nÁjrodnÁ-ho uvÁdomÁ-nÁ-. NemusÁ-me si pÁ™ipadat jako Á¾ÁdnÁ½ lokaj“ naÁj politici jsou na prvnÁ- pohled nezÁvislÁ- a plnÁ-, proÁ• jsme je zvolili. MÁjme ostatnÁ na vÁ½bÁr mezi prosystÁmovÁ½mi a prostistÁmovÁ½mi stranami, takÁ¾e si ka¾dÁ½ najde to sv©.

Chudoba neexistuje“ podobnÁ jako vykoÁ™isÁovÁjnÁ-. Pokud by tÁ™eba i velmoc chtÁla prosadit bezpraÁjvÁ-, vÁjichni ostatnÁ- se tomu postavÁ-. MÁjme kvalitnÁ- Á¾urnalistiku, kterÁj nÁjm pÁ™inÁjÁjÁ- maximum relevantnÁ-ch informacÁ-“ a nesnaÁ¾Á- se nÁjs nijak manipulovat, nato nÁkoho vedla mediÁlnÁ- hony.

NaÁje soudy soudÁ- rychle a napomÁjhajÁ- konsensu ve spoleÁnosti. Kdokoli mÁ-Á¾e mÁ-t pocit, Á¾e mÁj pÁ™ed soudem Ájanci“ a pokud je nevinnÁ½, pravda se vÁ¾dy ukÁjÁ¾.

LidÁ©, kteÁ™Á- by tomu druhÁ©mu pÁ™Ájli nejradÁjji mor a choleru, v podstatÁ vymizeli. Projevujeme k sobÁ vzÁjemnÁ½ respekt.

NaÁj pÁ™edstavitelÁ© nÁjm jdou pÁ™Á-kladem“ a nemÁ-Á¾e se tak stÁjt, Á¾e by nÁco jinÁ©ho kÁjzali“ a jinak se c

Nic se neÁ™Á-dÁ- primÁjnÁ ziskem. Á etÁ™Á-me tak skuteÁnÁ prostÁ™edÁ-, v nÁmÁ¾ Á¾ijeme“ a nikdo na nikom nevydÁlÁjvÁj.

Za nÁjzor uÁ¾ dÁjvno nejenÁ¾e nemÁ-Á¾eme pÁ™ijÁ-t o praÁjci“ ale nejsme zesmÁÁjÁovÁjni Ái urÁjÁ¾eni“ jsme vyslechnuti a vede se s nÁjmi dialog.

Pokud se objevÁ- nÁjakÁj pÁ™me“ nehledÁ-me na ni prizmatem ideologickÁ½m, za koho se postavit“ ale hledÁjme fakta a pravdu, byÁ¾ by Ájla proti tÁm, kdo majÁ- bÁ½t spojenci.

PrÁjce nÁjs bavÁ- a pÁ™inÁjÁjÁ- nÁjm uspokojenÁ-. Vedeme plnohodnotnÁ© vztahy naplnÁ© lÁjskou, kde nÁjakÁ½ kalkul nemÁj mÁ-sto.

Matky se nemusÁ- bÁjt, Á¾e vychovájÁ- sv© syny pro bitevnÁ- pole“ a dcery pro bordely. VÁjude se toti¾ rozlÁovÁj radost a klid."

BohuÁ¾el, takovÁ½to text je publikovatelnÁ½ vÁ½hradnÁ 1. 4. V jakÁ½koli jinÁ½ den by to byla ideologickÁj masÁjÁ¾ - ale na prvnÁ-ho dubna se tento text pÁ™esnÁ hodÁ-. Ukazuje, jakÁ© hodnoty by Evropa hÁjtit mÁla, kdyby nÁjakÁ© mÁla“ a jakÁj je realita.

Sedlina usrkne trochu Á•aje“ a konstatuje, Á¾e uÁ¾ nenÁ- ÁoplnÁ, vaÁ™Á-cÁ-“ a za chvÁ-li se bude moc napÁ-t vÁ-ce.

TaÁ¾Ájna FerencovÁj zuÁ™Á-. „ŽTo uÁ¾ ten Sedlina pÁ™ehÁjnÁ-, ne?âœ

Dalibor Ferenc jenom pokrÁ•Á- rameny“ rutinnÁ- vyÁjetÁ™ovÁjnÁ-âœ

â€ŽTobá je to snad jednoâ€œ, vybuchne Ferencová. â€ŽJe to nehorázná drzost. Budu si stávat. Známosti na útě- máim. Byl dopřic se áenou na dovolenâ© v zahraniâ- â€“ tak proč ho vbec obtáuje? Co je mu do toho, s kým spal?â€œ

â€ŽMožná to, áe ta, s n-á spal, je ob- vraády.â€œ

Taá na loupne po manáelovi nenávistným pohledem. â€ŽPokud v- m, ta ob- vraády spala i s tebou.â€œ

â€ŽTo snad poldm vykládat nebudeáâ€œ, roz- l- se Dalibor.

â€ŽPropána, to se mi snad zdáâ€œ, nejraději by si uplivila Taá na. â€ŽOtec se stará v- c o sebe, neá o syna. Je mi z tebe hnusná. Blíla bych.â€œ

â€ŽJen si ulevâ€œ, poznamená nyní zcela nevzružená Dalibor. â€ŽProstě chv- li budou ámuchat kolem â€“ a pak to vzdá. Nemá smysl se kv- li tomu vzruovat. Á- m v- ce si budeá stávat, jenom na sebe upozorná- â€“ to ti nedocházá?â€œ

Teá musela dáit Taá na manáelovi za pravdu. Na tomhle nco bylo. Jeá to bude muset s chladnou hlavou v- echno z- áit. Jedno je ale jistâ©. Byla by nejraději, kdyby Dalibor Ferenc z jej- ho áivota navády zmizel.

Radim Krnávek se s Markáou Broáanovou potkali náhodou. Oba napadlo si ve- er zaj- t na sklenici v- na. Markáta nevidá la nikde prájdná st- l â€“ a nechtl se j- odej- t. Vájimla si, áe u jednoho stolku sedá mladá- k â€“ a jinak nikdo. PÁiá la k námu.

â€ŽÁekáite na ná koho, nebo tu máite másto?â€œ

Zad- val se na ni bezbarvým pohledem. â€ŽKlidná si sedá te, nikoho neáekám.â€œ

Podá kovala a usadila se. Neuá jlo j- , áe si ji prohlá- á- â€“ a má la pocit, áe v jeho oá- ch rozeznala zájem.

Dali se spolu do áeá- â€“ a áas jim docela pá- jemná ut- kal. Posláze doá jlo i na osobná- j- zpová di. Radim j- prozradil, áe je bratrem zavraá dná Julie â€“ ona se mu pro zmánu svá- átila, áe j- jej- bá- valej zabil kocoura â€“ a áe se z toho nemá áe vzpamatovat.

Nab- dl ji, áe ji doprovodá- domá. Pozvala ho na kafe â€“ a bylo naprosto jasná, jak toto pozvá- n- myslá-.

Radim nemá l holku, ani nepamatoval. Kdyá bylo po v- jem, Markáta se k námu páivinula.

â€ŽV- á, jái možná v- m, kdo tvou sestru zabil.â€œ

Radim se od n- rychlým pohybem odtrhnul a vrhnul na ni nev- á- cným pohled.

Smutná se
usmívala. „Žijem pátmesvátá ení, áže to dáí māj fotr.“

„Ža to si jen
myslí-í, nebo máí dákaz?“, Radimovi pátmípadalo, áže se mu to jenom zdí.

„Dákaz jeítá
musím sehnat“ ale pak uvidí-í, áže máím pravdu, sdílila tajemná.

„Ža proby to
jako dáí?“, nechtí tomu vájemu Radim uvátí. Rízem ho na sex eíla veíkerí
chu.

Pokríla
rameny. „To pátmesná nevím, pro. Asi neunese, kdyže ho kopnou nákam, uíklí-bla
se.“

„To chceí áct,
že tví otec spal s mojí- sestrou?“

„To si pií. Ani se nesnáíla ho íetí. Zaujal ji
pátmedeví-m tām, áže je bratrem prvná- zavraždán. V hlavě se jí- rízem zaal
rodit jakísi plín. Jeho obrysy byly jeítá, velmi mlhavé“ ale to uže se postará,
aby se to zmánilo.“

„Jakej teda
dákaz opatí-í?“, vystartoval na ni Krnívek. Bylo znít, áže je rozružení. Jeho
hlas zní nahavá a neodbytná.

Markéta vzala
jeho chloubu do ruky a opát se k námímu pátmítilila. Polí-bila ho a vsunula mu
jazyk do ást.

Neprotestoval.

Pak se ne
chvá-li od náho odtíhla „a pevná se mu zadívala do oí-“.

„Naíla jsem
vlasy tá posledná- obíti. Máí je u sebe. Áže to pájde, seberu mu je.“

Vzpomná si, jak otci proháívala íuplí-ky. Kdyže
uíníla sví objev, skoro pátmíestala dáchat. To uže jí ale otec vyruíil. Pátmí-ítá
musí- bít rychlejí-í. Dákájuje novinám, áže vynesly na svítlo sváta informaci o tách
odátmezívaných vlasech u obítí-. Policistí jstá zuíli „ale pro ni to byl dar
z nebes.“

Krnívek máí
pocit, áže práívá nastal konec sváta.

To se ale na
náho jíže Markéta doslova vrhla „a on si jenom uvádomoval, jak do ná- pevná
prorástí.“

MAREK ÁEZANKA

pokríovíní-
pátmí-ítá

